

Ot - če, do tvých ru - kou po - rou - čím du - cha své - ho.

R.

I Lk 23, 46 |

- * 1. Pane, utíkám se ktobě, +
 neponechávej mě v usta vi - čné han - bě: * jsi sprave dli - vý, vy - svobod' mne.
 2. Tvým rukám svěřuji. své - ho du - cha, * vysvobodíš mě, Pane, Bo - že věr - ný! R.
- * 3. Všichni nepřátelé mnou opovrhují, +
 sousedům jsem pro smích a známí se mne bo - jí, * kdo mě venku zhlédne, pr - chá pře - de mnou.
 4. Vypadl jsem z paměti, jako bych byl mr - tev, * jsem zapomenut jako roz - tří - ště - ný džbán. R.
- * 5. Já však, Pane, spo lé - hám na te - be! * Tvrdím: "Ty jsi můj Bůh."
 6. Můj osud je ve tvé ru - ce, * vyprost' mě z rukou mých ú - hlav - ních ne - přá - tel. R.
- * 7. Rozjasni svou tvář na své - ho slu - žební - ka * a zachraň mě svou sli - tovno - stí.
 8. Vzmužte se, bud' - te srd - na - tí, * všichni, kdo spole há - te na Pá - na. R.

VERŠ PŘED EVANGELIEM

Fil 2, 8-9

Kři-stus stal se po - slu-šným až k smr - ti, a to k smr-ti na kří - ži.

Pro-to ta - ké ho Bůh po-vý-šil a dal mu Jmé - no, kte-ré je na-de vše-cko jmé - no.